

Boekverslag Scholieren.com

Great expectations door Charles Dickens

Pieter van der Hoeven

Zakelijke gegevens

De schrijver van dit boek is Charles Dickens

Great Expectations, Guild Publishing, London, 1980-1, 448 blz. (eerste druk 1965, Groot-Brittannië).

Het genre van dit boek is roman omdat de daden en de gedachten van de hoofdpersoon Pip beschreven en behandeld worden, dit is typisch voor een roman.

Win een weekend Breda met 3 vrienden en...

ontdek de leukste studentenstad van het zuiden!

KLIK HIER →

OPEN DAG 7 november a.s.

Aangeboden door: **NHTV** internationaal hoger onderwijs Breda

een weekend Breda met 3 vrienden en...
Ontdek de leukste stad van het zuiden!
OPEN DAG 7 november a.s.

Aangeboden door:
NHTV Internationaal
hoger onderwijs
Breda

scholieren
.com

Welke soort roman het is vind ik een beetje moeilijk te bepalen maar het komt toch het meest in de buurt van een historische roman, hierin word het dagelijks leven uit de desbetreffende tijd weergegeven in boekvorm.

Het is heel goed mogelijk dat het een historische roman is omdat deze is ontstaan rond de 19e eeuw en dat is precies de tijd waarin dit boek is geschreven (rond 1860).

Eerste reactie

De reden waarom ik dit gekozen heb is omdat ik dit boek zag staan in de schoolbibliotheek en toen dacht dat het een interessant boek zou zijn omdat de titel mij wel aansprak.

Ik had van dit boek een grote verwachting zoals je kunt zeggen en dacht hierbij aan iets meer avontuurlijker boek dan dit.

De tweede reden die je kunt noemen waarom ik dit boek heb gekozen is dat het mij wel een uitdaging leek om zo'n boek eens te lezen, toen ik aan mijn docent vroeg of dit boek geschikt was zei hij namelijk dat het wel kon maar dat het aardig pittig was en soms ook wel saai.

Juist hierom heb ik het gekozen om te kijken of dit voor mij ook gold.

Als je dit boek leest dan heb je al gauw door dat het óók een heel actueel thema is (het blijft dus van waarde), dit boek gaat over het leven van een jongen die eerst niks weet en al gauw erg wereldwijd is.

Ook tegenwoordig kom je dat tegen, bij mensen vooral in het westen, die heel gauw dingen leren (want zo zit onze maatschappij in elkaar) en daarna ook flink in de problemen komen en er dan weer uitgehaald moeten worden door zichzelf of door een ander.

Naast dat het actueel is, is het tegelijk een heel ontroerend verhaal en natuurlijk ook oersaai, soms kom je namelijk stukken tegen waarvan je denkt "hadden ze dit er nu in moeten doen", stukken die wel erg gedetailleerd beschreven zijn en daar word een boek niet spannender op, als je dat soort dingen weglaat dan was het boek wel zo'n 100 blz. korter geweest.

Kortom het boek geeft een kijk op het leven met zijn verschillende aspecten soms tof maar soms ook erg ellendig of saai en dit maakt het voor mij tot een goed boek.

Verdieping

Eerst ga ik een samenvatting van het verhaal geven en daarna ga ik de vragen uit het boek behandelen (deze staan in het Basisboek, Bijlage 3, blz. 132, punt 3a).

Samenvatting:

Het verhaal speelt zich af in en rond Londen in de tijd dat het boek geschreven is. De eerste jaren van Pip's leven zijn op het platteland (Kent) bij Joe (Joseph Gargery) en zijn zus. Als hij zijn fortuin in handen krijgt gaat hij naar de stad Londen om gentleman te worden en komt daar samen te wonen met Herbert Pocket in een appartement (Bernard's Inn). Zijn voogd is in Little Britain. Als hij zijn opleiding tot gentleman heeft voltooid verhuist hij naar een klein appartement genaamd de The Temple samen met Herbert Pocket. Als hij ervoor gezorgd heeft dat Herbert verder kan in zijn vak (wat Pip hem ook gegeven heeft) verhuist Herbert naar Cairo. Pip gaat terug naar zijn geboorteplaats en naar Joe en Bidly (de vrouw van Joe en zus van Pip is gestorven omdat ze aangevallen is, de verpleegster van zijn zus trouwt later met Joe), hij blijft daar niet erg lang omdat hij naar Cairo verhuist en weer bij Herbert gaat wonen.

Hulpvragen:

Degene die het hele boek aan het woord is dat is eigenlijk ook de hoofdpersoon, Pip dus.

Hij vertelt zelf zijn levensverhaal en zijn gedachten daarover lees je ook.

Het is helemaal niet erg dat je de gedachten van anderen niet weet want het hele verhaal draait uiteindelijk om Pip zelf.

Er komen 12 personen in voor en wel deze:

1. Pip (round character) – De hoofdpersoon, door zijn ogen volgen we het hele verhaal, hij heeft een hectisch leven en wordt meerdere keren teleurgesteld door Estella en door Bidly die niet met hem maar met zijn zwager, Joseph Gargery, trouwt.
2. Miss Havisham (round character) – Miss Havisham is een excentrieke, oude vrouw, ze is een beetje vreemd en lichtelijk gek doordat haar vriend haar heeft verlaten toen ze voor het altaar stonden, ze leeft nog altijd in haar trouwjurk en de bruidstaart staat weg te rotten in een leeg kamertje.
3. Estella (round character) – Is een mooi meisje en Pip is verliefd op haar, ze is erg gemeen opgevoed door Miss Havisham om mannen pijn te doen, vanwege haar "huwelijks".
4. Magwitch (round character) – Is een crimineel, hij is tegelijk degene die Pip geld schonk zodat hij gentleman kon worden. Verder is hij open en eerlijk tegen mensen die het echt verdienen.
5. Mrs. Joe Gargery (flat character) – Is een dominante en gemene vrouw, die Pip en Joe (haar man) altijd slecht behandeld heeft.
6. Joe Gargery (round character) – Zwager van Pip en een man met een gouden hart. Hij helpt Pip de gevangenis uit ondanks dat Pip niet aardig tegen hem was omdat hij zich tegoed voelde voor hem.
7. Bidly (flat character) – Jeugd vriendin van Pip, als ze later bij Joe in huis komt

wonen om zijn vrouw te verzorgen, worden ze verliefd (als zijn vrouw al overleden is). Eigenlijk had Pip een oogje op haar.

8. Orlick (flat character) – een hulpje van Joe, degene die Mrs. Joe Gargery aangevallen heeft.

9. Mr. Jaggers (flat character) – De advocaat van Pip die de tussenpersoon is tussen hem en zijn weldoener (Abel Magwitch). Hij is nogal onduidelijk, maar diep van binnen heeft hij een goed hart, zoals is te zien voor wat hij heeft gedaan voor Estella en haar moeder.

10. Wemmick (round character) – Is de kantoorbediende van Mr. Jaggers. Op zijn kantoor is hij net zoals zijn baas, maar thuis op zijn kasteel is hij een erg vredelievende man en zorgt hij voor zijn oude vader. Hij geeft Pip tijdens zijn leven veel goed advies.

11. Compeyson (flat character)– een erg vage man, hij is ook crimineel en heeft de politie ingelicht toen Magwitch de rivier over wilde steken.

12. Herbert Pocket (round character) – Pip ontmoet hem voor het eerst bij Miss Havisham thuis waar ze vechten. Als ze elkaar later in Londen ontmoeten worden ze hele goede vrienden. Herbert is een beetje verwant aan Miss Havisham.

Punt 3 en 4 van de hulpvragen bundel ik samen en daar maak ik een uitgebreide samenvatting van.

First stage: Chapter 1-19

Het verhaal begint met het feit dat Pip Pip heet, omdat zijn volledige naam Phillip Pirrip is en hij er als klein jongetje niks anders van kon maken dan PIP. Hij woont bij zijn zus en haar man Joe Gargery waar Pip zeer goede maatjes mee is. Op een avond is hij bij het graf van zijn overleden ouders en komt hij een rare vreemdeling tegen die hem de stuipen op het lijf jaagt en die hem gebiedt de volgende dag wat eten te komen brengen en een vijl voor het ijzer op zijn been. De volgende dag loopt Pip hier een andere vreemdeling tegen het lijf en als hij bij de vreemdeling van de avond daarvoor komt vertelt hij van de man die hij zojuist gezien had. De vreemdeling wist meteen wie het was en ging er als een speer achteraan. Tijdens het eten bij Pip thuis kwamen er soldaten aan de deur om te informeren over twee ontsnapte gevangenen (dit waren de twee vreemdelingen die Pip heeft ontmoet).

Op een dag komt Pumblechook vertellen dat Pip moet komen spelen bij miss Havisham. Miss Havisham woont in een duister huis waar alle klokken stil staan op tien minuten voor negen. Ze waren stilgezet op de dag dat haar bruidegom haar had laten staan voor het altaar. Ze had nog altijd haar trouwjurk aan en haar bruidstaart stond weg te rotten in een ongebruikte kamer. Ook ontmoet hij in dit huis Estella die er lol in schijnt te hebben hem te kleineren en te pesten, Miss Havisham kijkt er met veel voldoening naar terwijl Estella en Pip spelen. Op een zekere dag wordt Pip's zuster aangevallen en wordt nooit meer zichzelf. Op dat moment komt Bidy, waarbij Pip in de leer is omdat hij zich zo ongelukkig voelt

over het feit dat hij bijna niets weet en zo gewoon en boers is (hem aangeprept door Estella). Bidy komt inwonen bij Joe en Pip om voor de zus van Pip te zorgen. Als Joe en Pip op een dag samen in "The Three Jolly Bargemen" zitten komt er een persoon naar Pip vragen. Deze persoon is Mr. Jaggers en deze vertelt Pip dat hij mee mag naar Londen om een heer te worden en Pip neemt dit aanbod aan met grote blijdschap, omdat dit zijn grote wens is. Hij vermoedt dat Miss Havisham hierachter zit en dat ze de bedoeling heeft om hem ooit met Estella te laten trouwen. Het eerste blok van dit boek eindigt met het feit dat Pip wegloupt van Joe en Bidy op weg naar Londen om een heer te worden, terwijl de mist voor hem optrekt en de wereld voor hem openligt...

Second stage: Chapter 20-39

Pip verhuist naar Londen en komt bij Herbert Pocket te wonen. Als Pip geld nodig zou hebben dan moest hij naar Mr. Jaggers gaan. In het kantoor van Mr. Jaggers ontmoet hij ook Wemmick, de kantoorbediende van Mr. Jaggers. Hij wordt een erg goede vriend van Wemmick en gaat verscheidene keren mee naar zijn "huis". Hij merkt dat Wemmick daar heel anders is dan wanneer hij op zijn werk is. Wemmick vertelt hem dat Mr. Jaggers hem en zijn vrienden in Hammersmith gaat uitnodigen voor een etentje en dat hij dan maar eens goed op de bediende moet letten. Pip komt er alleen niet achter waarom hij zo goed op die bediende moest letten (ik trouwens zelf ook niet). Pip raakt al heel snel gewend aan zijn nieuwe leventje en als Joe hem een keer komt opzoeken schaamt hij zich voor hem. Met 21 jaar is Pip volwassen en krijgt hij te horen dat hij per jaar een vast bedrag van 500 pond zal ontvangen. Als hij dan aan Mr. Jaggers vraagt of zijn weldoener zichzelf snel bekend zal maken kan hij hier geen antwoord op geven. Op zijn 23ste zit hij alleen thuis en hoort hij gestommel op de trap. Als hij gaat kijken wie het is staat er een wildvreemde man op de trap die hem schijnt te kennen. Als Pip hem binnenlaat komt hij er na korte tijd achter dat dit de man was van zo lang geleden, de man die hij eten en een vijl heeft gebracht. De ontsnapte gevangene. Zijn naam is Abel Magwitch, ook wel Provis genoemd. De man vertelt dat Pip door hem een heer is gemaakt. Pip schrikt hier heel erg van omdat hij dacht dat Miss Havisham de weldoener was, nu zou hij nooit met Estella kunnen trouwen. De man vertelde Pip dat als ze zouden ontdekken dat hij in Engeland was hij dan zeker de doodstraf zou krijgen, maar dat hij dat wel wilde riskeren omdat hij Pip wilde zien, die hij beschouwde als een zoon en zo trots was dat hij een heer van hem had gemaakt.

Third Stage: Chapter 40-59

Pip moet Magwitch, door hem Provis genoemd, nu verbergen. Het was zijn weldoener en hij werd gezocht, hij moest dus wel. Op een avond met Herbert erbij legt Provis alles uit. Hij vertelt zijn hele levensverhaal. Pip ging gelijk naar Miss Havisham om haar de beschuldiging voor te leggen dat zij hem al die tijd had laten

denken dat zij zijn weldoener was en dat hij met Estella zou trouwen. Daar kreeg hij ook te horen dat Estella met Bentley Drummle – een jongen waar Pip een vreselijke hekel aan had – zou gaan trouwen. Miss Havisham had Estella opgevoed om wraak te nemen op alle mannen en de harten te breken van degene die haar zouden liefhebben, omdat Miss Havisham haar hart zelf zo was gebroken door haar bruidegom. Als hij thuiskomt krijgt hij van de portier een briefje dat van Wemmick komt waarop staat “Don’t go home”, waarop Pip gelijk omdraait en de nacht onrustig doorbrengt in een hotel. De volgende ochtend gaat hij naar het kasteel van Wemmick en krijgt van hem te horen dat hij vermoed dat Compeyson (de andere ontsnapte gevangene die Pip ontmoet heeft toen hij klein was en waarover Provis hem in zijn levensverhaal verteld heeft) hen op het spoor is. Provis wordt ondergebracht bij de vriendin van Herbert en zal zo spoedig mogelijk het land uitgesmokkeld worden per boot, waarop Pip gelijk een boot koopt om regelmatig mee te varen. Zodat, als ze hun poging wagen, de mensen het niet verdacht vinden dat Pip (met andere mensen) aan het varen is. Pip krijgt een bericht van Miss Havisham met een verzoek naar haar toe te komen. Als hij daar is excuseert zij zich dat ze hem zoveel pijn heeft aangedaan en dat ze Estella op die manier heeft opgevoed. Als Pip weggaat besluit hij om nog een keer om de tuin heen te lopen, net als hij naar boven kijkt springt er een vonk op de jurk van Miss Havisham en vliegt ze in brand. Pip helpt haar en verbrand daarbij ook zelf, zijn linkerarm is redelijk ernstig verbrand en zijn rechterarm ook een beetje. Zo kan hij nooit roeien, dus wordt ervoor gezorgd dat een oude leerkameraad van Pip (Startop) zal roeien tijdens hun ontsnappingspoging. Tijdens de poging worden ze overmeesterd en later blijkt Compeyson ze verraden te hebben. Provis vecht met een politieagent maar raakt hierbij gewond zodat de politie hem zo kan grijpen. In de gevangenis sterft hij uiteindelijk nadat hij bekend heeft dat Estella zijn dochter is. Na deze gebeurtenis verhuist Herbert naar Cairo met anonieme hulp van Pip en Pip wordt heel erg ziek. Joe kwam om hem te verzorgen en toen Pip na een hele lange tijd weer bij bewustzijn kwam bleek Joe al zijn schulden en zijn borg betaald te hebben (hij moest namelijk ook naar de gevangenis vanwege de ontsnappingspoging). Toen hij op een ochtend weer wakker werd was Joe weg (Joe voelde zich dit keer minderwaardig aan Pip). Pip vond dit heel erg en is toen naar zijn geboorteplaats terug gegaan waar hij erachter kwam dat Joe met Bidly was getrouwd. Hij maakt alles weer goed tussen hen en neemt opnieuw afscheid van Estella die op het erf zit waar Miss Havisham haar huis ooit stond toen ze nog leefde, Estella is weduwe gemaakt door Drummle. Hij vertrekt naar Cairo om bij Herbert te wonen en samen zetten ze een bedrijf op. Als hij na 11 jaar weer eens terug komt bij Joe en Bidly zit er een kleien Pip voor de openhaard bij Joe (die hopelijk een gelukkiger en meer tevreden leven zal leiden dan de grote Pip)

Het hele verhaal draait om Pip en zijn leven, het gaat om de grote verwachtingen

die hij daarvan had. Alles draait om de gevolgen van besluiten die hij neemt. Je ziet steeds dat Pip dingen leert in de loop van zijn leven en zeker als hij een heer wordt. Er wordt hier onderwezen in de dingen van het leven, hij krijgt een bepaald budget en daar zal hij het mee moeten doen. Je ziet daarnaast ook dat waar je ook geboren word of vandaan komt, overal kun je wel hoger komen en als je dan hoger bent gekomen in stand, dan maak je ook de meest rare dingen mee. Dit zie je maar aan Pip, hij gaat als hij een heer is om met een crimineel en helpt hem zelfs ontsnappen, hij belandt in de gevangenis en is later weer zo onbeleefd dat hij zich schaamt voor zijn helper. Uiteindelijk kiest hij voor een zakenleven, maar kan hij toch niet zonder zijn familie en geboortegrond.

Over de schrijfstijl valt het volgende te vertellen. Het is een ik-verhaal, de hoofdpersoon Pip is de hele tijd zelf aan het woord en vertelt over zijn eigen belevenissen, je weet hoe hij erover denkt en dat is heel belangrijk in het verhaal omdat alles om hem draait en je dus niks hebt aan de gedachtes van anderen.

Over de ruimte valt het volgende te vertellen, ik vind het niet buitengewoon belangrijk in welke plaats en tijd zich het afspeelt omdat het niet uitmaakt of het nu in Londen of in, voor mijn part, Parijs; het gaat erom dat je een grote stad hebt met daarin ook besef van de wereld, wijsheid en manieren. Ik kan er wel even iets over zeggen; namelijk dat het zich in Londen afspeelt en waarschijnlijk in de zelfde tijd als dat Charles Dickens, de schrijver van het boek, zelf leefde, dus ergens in de 19e eeuw. Dit brengt mij direct op het punt van de situaties, het eerste deel van het verhaal speelt zich af op het platteland, hij leid daar een vrij gewoon leven (hij word wel slecht behandeld door zijn zus), op een gegeven moment komt hij in aanraking met een meisje en die vertelt hem dat hij niet goed ontwikkeld is. Dit brengt hem tot een snel besluit als hem voorgelegd word om heer te worden. Hierdoor vertrekt hij naar Londen en gaat daar een totaal ander leven leiden, de omgeving is hier heel anders dan op het platteland en daardoor gaat hij zich op zijn beurt schamen voor de mensen met wie hij vroeger omging. Hij komt in aanraking met zijn weldoener en hierdoor komt hij in een lastig parket te zitten en belandt hij in de gevangenis waar hij uitgeholpen word en zo keert hij naar verloop van tijd weer terug in zijn oude omgeving waar hij maar kort blijft, tijdens zijn periode in Londen leert hij iemand kennen die met hem naar Cairo gaat en daar een zaak begint, hier komt hij dus weer hoog en in de zakenwereld. Één keer komt hij nog terug in zijn oude (vertrouwde) omgeving waar hij na korte tijd weer uit vertrekt. De personen die hij allemaal tegenkomt veranderen zijn leven voortdurend, al deze personen staan op blz. 3 van dit verslag.

De hoofdgedachte heb ik al we eens eerder geformeerd, dit is het thema in het verhaal namelijk, er is een jongen die zijn leven erg ziet veranderen soms positief en soms negatief. Het centrale thema is dan ook het leven van die jongen en

vooral de belevenissen van die jongen in zijn leven en wat hij er van leert staan centraal. Het gaat ook in dit boek om de omgang met anderen, als je kijkt naar Joe die hem de hele tijd opzoekt en goed met hem overweg kan terwijl Pip het afzegt en zich te verheven voelt, later merkt hij hoe belangrijk het voor hem was. Ook de crimineel was begaan met zijn leven en gaf hem een bijzonder "geschenk". Dit maakt duidelijk dat het erg belangrijk is om met anderen overweg te gaan. Dit thema komt dus kort gezegd neer op "de omgang met elkaar en anderen". De tekstgedeeltes die hierbij belangrijk zijn staan natuurlijk in de gedeeltes waar hij de crimineel tegenkomt en waar hij naar Londen gaat, ook kom je ze tegen waar Joe hem opzoekt om hem te verzorgen bijvoorbeeld wanneer hij uit de gevangenis komt, als de crimineel bekend maakt dat hij de weldoener is dan merk je helemaal de aanwezigheid van dit thema. De titel grote verwachtingen maakt ook deels duidelijk dat je het niet alleen kunt omdat je kunt zeggen dat je ook al heb je grote verwachtingen van het leven je kunt het dan toch niet alleen rooien, je hebt altijd hulp van andere mensen nodig. Je kunt dit zien aan de mislukkingen in het leven van Pip, als anderen hem helpen merk je dat er verbetering komt in het leven van Pip. Pip leert ook dingen kennen van anderen, als je bijvoorbeeld kijkt naar de verdachte dan zie je dat Pip erachter komt dat hij helemaal niet zo slecht is als gezegd wordt. Ook leert Pip te leven met teleurstellingen, denk bijvoorbeeld aan het feit dat Biddy niet voor hem kiest maar voor Joe, Magwitch kan niet ontsnappen aan de politie. Hij leert ook dat niet alles te verklaren is en dat mensen soms rare dingen doen terwijl ze het heel goed bedoelen. Dit wordt duidelijk als je kijkt naar Miss Havisham, zij voedt Estella heel naar op en dat doet ze alleen maar om te voorkomen dat Estella hetzelfde meemaakt als zij; achteraf is dit ondoordacht en kon het voorkomen worden, maar het brengt in ieder geval veel narigheid voort. Ik niet echt dat de titel samenvalt met het thema van dit verhaal, maar meer uit te leggen valt met betrekking tot het verhaal zelf.

Het werk is voor het eerst gepubliceerd in 1965 maar volgens een bron op het internet (waar ik min of meer toevallig op gestuit ben en het me later herinnerd heb en dus de bron niet meer weet) is de eerste versie al in 1860 uitgekomen, in de tijd dat het boek waarschijnlijk geschreven is, dit is ook wel logisch. De schrijver van dit boek is Charles Dickens en hij is op 12 februari 1812 geboren in de plaats Portsmouth, hij was de tweede van de acht kinderen, als je kijkt naar het boek David Copperfield kun je constateren dat de jeugd van Dickens erg lijkt op hoe die beschreven is in dit boek. Hij moest al op 12-jarige leeftijd werken en zijn vader, een secretaris van de regering, werd in de gevangenis gezet wegens schuld. Later werd hij verslaggever van de Morning Chronicle. De verhaaltjes die hij geschreven had voor een tijdschrift in deze jaren werden in 1836 gepubliceerd in Pickwick Papers en vanaf toen werd hij zeer populair. Enkele van zijn boeken zijn:

1. Oliver Twist (1837)

2. Nicholas Nickleby (1838)
3. The Old Curiosity Shop (1840)
4. Barnaby Rudge (1841)
5. American Notes (1842)
6. Martin Chuzzlewit (1843)
7. A Christmas Carol (1843)
8. Dombey and Son (1844)
9. Davis Copperfield (1849)
10. Bleak House (1853)
11. Hard Times (1854)
12. A Tale of Two Cities (1859)
- 13. Great Expectations (1860)**
14. Our Mutual Friend (1864)
15. The Mistery of Edwin Drood (1870)

Het laatste boek heeft hij nooit afgemaakt omdat hij stierf op 9 juni 1870. Na het voltooien van Barnaby Rudge ging Dickens naar Amerika, hij was vol hoop maar hij kwam teleurgesteld terug, de ervaringen van hem in Amerika zijn te lezen in American Notes. In deze tijd (waarin het boek geschreven is) was het standenverschil nog erg groot en dat is te merken aan het verhaal ook, Pip schaamt zich voor iemand van het platteland. In onze tijd zou je jezelf niet meer schamen voor iemand die ergens anders vandaan komt, in onze tijd is het standenverschil niet meer zo aanwezig ook.

Beoordeling

Ik gebruik bij de beoordeling van het verhaal ook dit keer weer de hulpvragen uit het basisboek (Eldorado) en ik probeer ze zo veel mogelijk te onderbouwen met argumenten. Je kunt niet zien in de beoordeling welke hulpvraag er aan de beurt is maar dat is volgens mij wel duidelijk weergegeven.

Voor mij is het verhaal o.a. ontroerend, je komt een aantal stukken tegen die gevoelens kunnen opwekken, ik moet er wel bij zeggen dat het voor mij niet diep ontroerend is maar je zou het zo op kunnen vatten (ik kan er niet zo goed een andere benaming voor geven) (Emotief argument). Ook kan ik over de verhaalelementen zeggen dat er wat diepgang in zit, je komt dingen tegen in dit boek waar je van kunt leren en waar je over na kunt denken. Ik vind het verhaal om deze reden mooi, ook al was het een saai boek deze diepgang was voor mij een stimulans om door te lezen, als deze er niet geweest was dan had ik misschien wel een ander boek gekozen. Ik houd erg van lezen maar mijn voorkeur gaat uit naar boeken waar je wat achter kunt zoeken, je kunt zo'n meerdere malen lezen zonder verveelt te raken, je ziet daarentegen steeds meer nieuwe dingen. Je ziet in het

boek dat hij van de verwachtingen die hij had niet veel terecht ziet komen en dit kun je vertalen naar de maatschappij van tegenwoordig, ook tegenwoordig zijn er veel verwachtingen en voor de één komen die wel uit en voor de ander niet. Maar ondanks alles gaan we streven naar deze dingen en is het ons doel, en uiteindelijk kunnen we de hulp van anderen goed gebruiken en dit is nu juist wat in dit boek beschreven word (Esthetisch argument). Zoals ik al zei is het thema goed naar tegenwoordig te vertalen en ligt het realiteitsgehalte dus best hoog (Realistische argumenten). Wat betreft de structuur van het verhaal heb ik niet zo'n hoge pet, er worden veel dingen onnodig gezegd en herhaald, er worden enorm veel details voorgelegd terwijl die absoluut niet bijdragen aan de waarde en inhoud van het verhaal (Structurele argumenten). De passage in het verhaal die mij het meest aanspreekt is toch wel degene waarbij je te weten komt dat hij een zaak in Cairo heeft, dit is omdat ik dan zie dat er, ondanks alle moeiten, toch nog wat terecht is gekomen van zijn leven en zijn "gentleman-woorden". Een citaat uit hoofdstuk 58, aan het eind; dit citaat geeft de resultaten van zijn bedrijf weer en dit geeft mijn oordeel steun: "I must not leave it to be supposed that we were ever a great House, or that we made mints of money. We were not in a grand name of business, but we had a good name, and worked for our profits, and did very well. We owed so much to Herbert's ever cheerful industry and readiness, that I often wondered how I had conceived that old idea of his inaptitude, until I was one day enlightened by the reflection, that perhaps the inaptitude had never been in him at all, but had been in me". Ik vind dat het verhaal wel wat saai is en dat komt doordat de dingen te gedetailleerd beschreven zijn. Als je in een stukje zit waarvan je denkt: mooi hier lees ik lekker door, dan komt er zo'n saai stuk doorheen en dan ben je weer helemaal uit je verhaal. Het moedigt ook niet erg aan om door te lezen op zo'n moment. Het thema van het boek vind ik, nogmaals, erg goed omdat het tegenwoordig ook nog speelt, het kan mensen aan het denken zetten. Het taalgebruik vind ik moeilijk te beoordelen omdat het oud Engels is en ik kan dan niet zeggen of de woorden voor die tijd moeilijk zijn. Wat ik wel kan zeggen is dat het voor mij nu moeilijker te volgen is, ik denk dat ik een aantal aspecten van het verhaal gemist heb omdat ik het taalgebruik niet gewend was. Ik raad een ander alleen maar aan om dit boek te lezen als je het niet moeilijk heb met Engels en als je tegen wat saaie gedeeltes kunt.

A- opdrachten van boekverslag

Een krantenartikel:

De man... die heer werd!

Londen 1860 – In Londen is er weer voor de zoveelste keer een ontsnappingspoging gedaan door een gevangene die jaren gelden (ongeveer 35-

40 jaar) ontsnapt is uit de gevangenis.

Deze man is een tijd geleden ontsnapt uit een gevangenis in de buurt van het plattelandsplaatsje Kent dat, eveneens, gelegen is in het district Kent; aan de zuidoostkant van Londen. Vroeger heeft deze man, naar zijn eigen zeggen, een jongen ontmoet die hem vriendelijk en vrijgevig behandelde. Later is hij tot deze jongen teruggekeerd die ondertussen heer is geworden in Londen, namelijk op deze wijze:

Deze jongen, Pip geheten, kreeg op jonge leeftijd het gekke idee dat hij niks wist en dat hij maar een boer was. Gelukkig voor de jongen had hij een goede daad gedaan en hij werd hiervoor beloond, de goede daad is reeds eerder beschreven en de beloning was dat hij naar Londen mocht om een heer te worden; deze beloning was dus gegeven door de ontsnapte gevangene Abel Magwitch. In het begin wilde het de jongen nog wel lukken om een heer te worden maar hij werd nieuwsgierig naar zijn weldoener waarvan hij overigens een heel ander idee had. Zijn weldoener kwam zich spoedig bekend maken op een avond dat Pip alleen thuis was.

Zijn weldoener, Magwitch, had problemen omdat de regering hem opnieuw achterna zat en hij vroeg of Pip hem wilde helpen ontsnappen. Ze moesten de stad uit door de rivier over te steken met een boot, de slimme jongen heeft een boot gekocht waarmee hij regelmatig ging varen zodat het niet opviel als hij met anderen ineens wegging. Helaas voor hun, werd de politie getipt door een andere crimineel en zo werden ze na een gevecht in de gevangenis gezet. De crimineel stierf in de gevangenis en Pip is weer op borgtocht vrijgekomen door een (vroegere) vriend van hem.

Reactie van een bepaald persoon:

Als Magwitch 's avonds binnenkomt bij Pip komt hij om hulp vragen omdat hij vervolgd wordt, hij doet zijn hele verhaal en later als Herbert Pocket ,die bij hem in woont, komt dan doet hij zijn hele verhaal nog een keer.

Ze besluiten Magwitch te helpen en gaan alles voor hem doen.

Pip doet dit omdat hij zich verplicht voelt aan Magwitch omdat het zijn weldoener was en Herbert doet dit omdat Pip zijn vriend is.

Pip's reactie had ook kunnen zijn:

Hij zegt tegen Magwitch waar het op staat en dat wil zeggen dat hij hem niet helpt omdat dit een lage streek van hem is.

Magwitch heeft Pip heer laten worden omdat het hem zeker in de toekomst nog wel eens van pas komt, het is erg opvallend dat Magwitch zich juist nu, in deze situatie, bekend maakt aan Pip.

Als Pip dit had gezegd had hij nooit problemen gehad met de politie en was zijn leven weer anders gelopen.

Ook had hij kunnen zeggen dat hij meedeed met Magwitch en deze schijn steeds had laten geloven.

En voor die tijd de politie waarschuwen en op het moment van ineens met de politie samenwerken omdat Magwitch uiteindelijk wel een crimineel is die achter de tralies hoort te zitten.

Op alle twee de manieren mist Pip de 500 pond per jaar en kwam hij waarschijnlijk ook later pas weer in aanraking met zijn familie en vrienden en dit zou niet hebben meegewerkt aan zijn geluk.

Mijn voorkeur gaat uit naar eigenlijk geen van de twee reacties want deze "crimineel" kwam toevallig wel toe aan zijn wens om een heer te worden.

Maar als ik moet kiezen tussen twee reacties dan toch maar de eerste want dit is minder achterbaks, je kunt het iemand beter recht voor z'n raap zeggen dan dat je het achter z'n rug omdoet en vooral bij deze persoon gold dat.

Magwitch is tenslotte wel zijn weldoener en beschouwde hem volgens zijn eigen zeggen als zijn "zoon".